Jaargang 1 - nr. 1 - 21 november 2025

Monniken Schrift

Literair blad rond de RV-bijbel

DE APOFATISCHE THEOLOGIE

Ga het monnikenpad op om al het aardse achter te laten en te strijden tegen de hartstochten. Ook alle beelden die men over God heeft gemaakt moeten achtergelaten worden. Men denkt te klein over God. In de apofatische theologie, de ontkennings-theologie, ontkent God dat hij/zij bestaat, en weet God niet dat hij/zij bestaat. God gaat voorbij het bestaan, en overstijgt ook zichzelf, het hele godsgebeuren. De apofatischen zwijgen dus voornamelijk, dat staat voorop, omdat ze weten dat er niet zomaar iets zinnigs te zeggen is over het godsgebeuren, omdat het toch altijd weer anders is. Men moet het apofatische pad op waar het spreken over God eerst sterft. Als je nadert tot God ontkom je niet aan het apofatische pad, en moet je eerst al je vooroordelen, al je theologieën, afleggen, hoe logisch het ook allemaal voor je mag klinken. God buigt niet voor de logica van de mensen. Allereerst is er dan een confrontatie, want de mens is heel anders dan God, dus allereerst is er vijandschap. Als je tot God nadert ben je verdacht voor God, zoals het laatste boek van de nieuwe bijbel stelt, en wordt God je vijand, omdat er eerst een Pniël worsteling dient plaats te vinden.

Als je God te goedkoop, gemakkelijk en snel maakt zul je daar toch op een gegeven moment voor moeten betalen. God is duur, dus als je het goedkoper hebt lopen verkopen dan het is, dan maak je schulden, en is God je schuldeiser, je vijand.

Vandaar dat men op het monnikenpad terug moet tot de vreze des Heeren en moet afremmen. Men moet op het apofatische pad, het ontkenningspad, en eerst alles afleggen. Daar leert men God kennen. Dat gebeurt door het sterven aan de aardse kennis heen. Niets is hier snel. Alles gaat hier traag en trager. Laten we blij zijn met al die afremmers.

Doe stappen terug. Kom van je troon af. Leg je kronen af. Kom tot het monnikenpad. Dat is een ontkenningspad en een minderingspad, wat steeds trager gaat. De mens ging te snel, was op een dodenrit, en vloog uit de bocht. Nu is het tijd om terug te keren.

Een mens kan niets weten over God. Dat kan alleen door het sterven aan het ego heen, en dat moet heel diep gaan, anders zal het ego je weer pakken. Je moet dus diep genoeg gaan, oftewel naar het eeuwige Pniël gaan, en niet je marktje en handeltje in overtuigingen ergens neerzetten. Veel mensen zijn op de geestelijke zwarte markt terechtgekomen, waar piraten hun buit verkopen. Fake news. Maar het verkoopt goed. Er is een gat in de markt voor leugens. Het glijdt namelijk zo snel, en smaakt lekker, maar dan later betaal je de prijs. Het was giftige drugs. Veel mensen zijn zo stoned als gisteren de hele dag, en moeten dan leren remmen.

WOORD EN ONDERWIJS

Buli 2:3 zegt :

‘Zij dienen in haar tenten en jagershutten. Zij dienen op Haar hoge bergen, en onder de grond, in Haar verborgen plaatsen. Zij dienen op Haar velden, en op Haar rivieren. Zij zijn nomaden, opdat zij niet onder de vloek van de zonde komen.’

Nu, in hoofdstuk 1 hadden we gezien dat we altijd moeten doortrekken, als pelgrims, om niet onder de vloek van de zonde te komen. Nu, in hoofdstuk 2, zien we dat we moeten blijven werken. Hoofdstuk 1 noemde ook de strijd tegen de zonde. We moeten doortrekken, werken en strijden tegen de zonde, tegen de wereldse hartstochten, waarover de monnikenvaderen en monnikenmoederen

onderwezen. Hierin hebben we een leidraad nodig. Vandaar dat hoofdstuk 1 het Woord en het onderwijs noemde. Dat is de bron waaruit wij dienen te leven, anders is ons werk en onze strijd niets waard. Ook ons doortrekken als pelgrims is dan niets waard. Wij moeten terugkeren tot Woord en onderwijs, zoals de monniken, en het leerverbond niet aan onze laars lappen. Wij moeten hiervoor leren herbronnen.

Wees hierin niet lauw, want zij zal de lauwen uitspuwen. Richt je op het onderwijs, en onderwijs je kinderen, want de dagen zijn duister. Daar gaat Buli verder over. Het is verschrikkelijk wat de mens zich op de hals haalt door de zonde. Je kunt beter lijden als strijder voor de hemel, dan dat je lijdt vanwege je zonde.

Nu, veel wordt er gesproken over de opname, maar laten we kijken wat de opname is, in Vuch hoofdstuk 4 :

36. En zo zal het regenen op die dag wanneer de hemel wederkomt, wanneer de hemel zal opnemen allen die de hemelse tranen dragen. 37. En de hemel zal hen opnemen in grote storm en bliksem. 38. En de zee van uw tranen zal de tranenlozen overweldigen. Al hun hoge torens zullen voor hun ogen afbrokkelen. 39. En de tranen zullen hen verslinden.
40. En de hemelsen komen op de zee van haar tranen in vervoering, 41. verafschuwd door de mensheid en onbegrepen door de mensheid.
42. En het schuim op de golven van haar tranen zal de heiligen leiden tot hemelse eilanden.
43. Het vermindert, totdat het vermengt.
Het is het hemelse zaad.
44. Zij die vermeerdering zien als de maatstaf en niet de vermindering zullen Haar nooit vinden.
45. Zij draait altijd van mij weg, omdat ik moet minderen.
46. Een droom, een golf, en dan is het weg.
47. Het schuim op de golven brengt me in vervoering, maar waar ga ik naartoe ?
48. En dan vaagt Zij weer weg, en ik daal af in de nacht van tranen.
49. De dagen zijn maar echo's geweest van een dieper verleden.
50. Het schip verging ergens midden onderweg en nu zijn we hier,
51. Op dit eiland begonnen we een nieuw leven,
52. Een strand van het verleden waar golven aankomen die ons zicht verdiepen.
53. Ik wacht op Haar, Zij die mijn wildernis is.

Het is sleutel voor hen die deel willen hebben aan de opname. Dat gebeurt alleen op het monnikenpad van vermindering. We kunnen niet telkens op de geestelijke pieken zijn. Dat is loeilink. We moeten de diepte en de duisternis in. Wij worden geleid immers door de tranen, en aan de tranenrivieren zijn de grotten van het Woord en het onderwijs overvloedig. De tranen zijn er voor de ontlediging. Dan is er ruimte voor het hogere, maar niet teveel, want dan zou er indutting plaats kunnen vinden. Het kan niet voor eeuwig allemaal blijven doorstromen, want dan wordt er geen vermindering geleerd. Dus we ontvangen een droom, een golf, en dan is het weg. Dan moeten we daarmee werken. Er is heel wat te doen dan : zaaien, onderwijzen, en verder gaan.

Wil je deel hebben aan de opname ? Leer dan te leven met de kleine beetjes, en leer het uit te werken. Niets komt in vervulling zomaar. Eerst moet je in de diepte ervan afdalen. Niet het vele, maar de diepte van wat je hebt. Er komt niets meer bij. Het gaat alleen maar dieper. Kijk naar wat je hebt en wees dankbaar. Hiermee gaat het gebeuren. Je hebt een kraal en je wil een tweede kraal om een ketting te rijgen ? Ga dan eerst in de diepte van de eerste kraal. Juist in de diepte vind je de tweede kraal.